

Rada
Európskej únie

V Bruseli 12. decembra 2022
(OR. en)

15936/22

LIMITE

JUR 789
COUR 41
INST 455
CODEC 1996

Medziinštitucionálny spis:
2022/0906 (COD)

POZNÁMKA

Od:	Generálny sekretariát Rady
Komu:	Delegácie
Predmet:	Zmena Protokolu č. 3 o štatúte Súdneho dvora Európskej únie

Delegáciám v prílohe zasielame list predsedu Súdneho dvora Európskej únie Koena Lenaertsa z 30. novembra 2022 predsedovi Rady pre všeobecné záležitosti Mikulášovi Bekovi, ktorým sa predkladá žiadosť o zmenu Protokolu č. 3 o štatúte Súdneho dvora Európskej únie, ako aj znenie navrhovaných zmien a jeho prílohy.

SÚDNY DVOR
EURÓPSKEJ ÚNIE

Predseda

V Luxemburgu 30. novembra 2022

*Pán Mikuláš Bek
Predseda Rady pre všeobecné záležitosti
Rada Európskej únie
175, rue de la Loi
B-1048 Brusel*

Vážený pán predseda,

v súlade s článkom 281 druhým odsekom Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článkom 106a ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu si Vám, ako aj predsedníčke Európskeho parlamentu dovoľujem predložiť túto žiadosť na účely zmeny Protokolu č. 3 o štatúte Súdneho dvora Európskej únie.

Cieľom tejto žiadosti v kontexte veľmi intenzívnej súdnej činnosti, ktorá sa vyznačuje počtom a zložitou vecí predložených Súdnemu dvoru, je na jednej strane určiť osobitné oblasti, v ktorých má Všeobecný súd podľa článku 256 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie právomoc rozhodovať o prejudiciálnych otázkach predložených podľa článku 267 uvedenej Zmluvy, a na druhej strane rozšíriť vecnú pôsobnosť mechanizmu predchádzajúceho prijatia odvolaní, ktorý nadobudol účinnosť 1. mája 2019.

Zmeny štatútu obsiahnuté v tejto žiadosti, ktorá je priložená k tomuto listu vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, sú podrobne vysvetlené v dôvodovej správe, na ktorú si dovoľujem odkázať.

Zostávam Vám plne k dispozícii pre akékoľvek dodatočné vysvetlenie.

Prijmite, pán predseda, ubezpečenie o mojej najhlbšej úcte.

Koen Lenaerts

**Žiadosť predložená Súdnym dvorom podľa článku 281 druhého odseku Zmluvy
o fungovaní Európskej únie na účely zmeny Protokolu č. 3 o štatúte Súdneho dvora
Európskej únie**

Úvod

Táto žiadosť o zmenu Protokolu č. 3 o štatúte Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „štatút“) založená na článku 281 druhom odseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie sleduje dvojaký cieľ.

Na jednej strane je jej cieľom určiť osobitné oblasti, v ktorých má Všeobecný súd podľa článku 256 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie právomoc rozhodovať o prejudiciálnych otázkach predložených vnútroštátnymi súdmi členských štátov podľa článku 267 uvedenej Zmluvy.

Na druhej strane má za cieľ zahrnúť do pôsobnosti mechanizmu predchádzajúceho prijatia odvolaní, ktorý nadobudol účinnosť 1. mája 2019, odvolania podané proti rozhodnutiam Všeobecného súdu týkajúcim sa rozhodnutí odvolacích orgánov pôsobiacich v orgánoch, úradoch alebo agentúrach Únie, ktoré už k vyššie uvedenému dátumu existovali, ale ešte nie sú uvedené v článku 58a prvom odseku štatútu, a rozšíriť tento mechanizmus predchádzajúceho prijatia na veci uvedené v článku 272 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ktoré sa týkajú arbitrážnych doložiek obsiahnutých vo verejnoprávnej alebo v súkromnoprávnej zmluve uzavretej Úniou alebo v mene Únie.

Tieto dva návrhy sa predkladajú v kontexte neustáleho nárastu pracovnej záťaže Súdneho dvora a ich cieľom je umožniť Súdnemu dvoru pokračovať v plnení úlohy, ktorú mu zverili autori Zmluvy, a to zabezpečiť v primeraných lehotách „dodržiavanie práva pri výklade a uplatňovaní zmlúv“¹.

I. Prenesenie právomoci rozhodovať o prejudiciálnych otázkach predložených podľa článku 267 ZFEÚ v osobitných oblastiach určených štatútom na Všeobecný súd

¹ Pozri článok 19 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii.

Hoci návrhy na začatie prejudiciálneho konania predložené súdmi členských štátov Únie doteraz vždy prejednával Súdny dvor, možnosť zveriť prejednanie niektorých týchto návrhov Všeobecnému súdu Európskej únie formálne existuje už viac než dvadsať rokov. Na medzivládnej konferencii, ktorá viedla k podpisu Zmluvy z Nice 26. februára 2001, bol totiž článok 225 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva zmenený tak, že sa Všeobecnému súdu priznala právomoc, ktorú dovtedy nemal: a to právomoc „v osobitných oblastiach ustanovených štatútom prejednávať a rozhodovať o otázkach predložených na predbežný nález podľa článku 234“².

Možnosť čiastočného prenesenia prejudiciálnej právomoci zo Súdneho dvora na Všeobecný súd, ktorá bola do Zmluvy vložená v kontexte, ktorý sa už v tom čase vyznačoval výrazným nárastom pracovnej záťaže dvoch vedľa seba pôsobiacich súdov na začiatku tretej etapy Hospodárskej a menovej únie a pri nadobudnutí platnosti Amsterdamskej zmluvy, považoval samotný Súdny dvor za jeden z možných spôsobov, ako sa vyhnúť neúnosnému preťaženiu súdu, spolu s opatreniami, ako je napríklad prenesenie na Všeobecný súd nových kategórií priamych žalôb, vytvorenie súdnych odvolacích komôr alebo filtrovanie odvolaní.³

Bez ohľadu na existenciu tohto ustanovenia však v tom čase nedošlo k žiadnej zmene v rozdelení právomoci medzi Súdny dvorom a Všeobecným súdom v oblasti prejudiciálnych otázok. V rokoch nasledujúcich po nadobudnutí platnosti Zmluvy z Nice 1. februára 2003 sa totiž uprednostnilo zriadenie Súdu pre verejnú službu Európskej únie a postúpenie všetkých žalôb o neplatnosť a nečinnosť dovtedy prejednávaných pred Súdny dvorom Všeobecnému súdu s výnimkou niektorých kategórií žalôb medziinštitucionálnej povahy alebo žalôb podaných členskými štátmi proti aktom normotvorcu Únie. Návrhy na začatie prejudiciálneho konania zostali vo výlučnej právomoci Súdneho dvora, ktorý odvtedy prijal niekoľko dôležitých zmien svojho rokovacieho poriadku – ako aj niekoľko vnútorných organizačných opatrení –, ktoré mali významný vplyv na počet vecí skončených súdom, ako aj na priemernú dĺžku prejednaní vecí, ktorá je jedným z hlavných problémov tvoriacich základ vyššie uvedených úvah o budúcnosti usporiadania súdneho systému Európskej únie.

Otázka čiastočného prenesenia prejudiciálnej právomoci zo Súdneho dvora na Všeobecný súd sa vrátila na program v kontexte reformy usporiadania súdneho systému Európskej

² Tento článok v podstate zodpovedá súčasnému článku 256 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článok 234, na ktorý sa v ňom odkazuje, zodpovedá až na niektoré terminologické zmeny súčasnému článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

³ Pozri v tejto súvislosti diskusný dokument „o budúcnosti súdneho systému Európskej únie“, zaslaný Rade v máji 1999 (Dok. 8208/99 Rady z 11. mája 1999), ako aj príspevok predložený Súdny dvorom a Všeobecným súdom o rok neskôr v rámci medzivládnej konferencie.

únie prijatej v roku 2015⁴, ale ani v tom čase nevedla ku skutočnej zmene štatútu, ktorá by určila, v ktorých osobitných oblastiach by Všeobecný súd mohol vykonávať prejudiciálnu právomoc. Súdny dvor, ktorý bol normotvorcom Únie vyzvaný, aby najneskôr do 26. decembra 2017 predložil správu o možných zmenách v rozdelení právomoci v oblasti prejudiciálnych otázok, najmä vzhľadom na zdvojnásobenie počtu sudcov Všeobecného súdu, ku ktorému došlo v rámci vyššie uvedenej reformy, v tejto správe predloženej Európskemu parlamentu, Rade a Komisii 14. decembra 2017, uviedol, že v *tomto štádiu* netreba vykonať zmeny v tomto rozdelení právomoci.⁵

Súdny dvor vychádzal v tejto súvislosti z ťažkostí, ktoré sú s takýmto postupom neodmysliteľne spojené, ale tiež a predovšetkým zo skutočnosti, že návrhy na začatie prejudiciálneho konania predložené Súdnemu dvoru sa vybavovali rýchlo – priemerná dĺžka vybavovania takýchto návrhov bola v tom čase 15 mesiacov – pričom reforma usporiadania súdneho systému Únie ešte stále prebiehala. Zostávalo ešte vymenovať viacerých sudcov Všeobecného súdu a zaviesť opatrenia súvisiace najmä s vnútornou organizáciou súdu vyplývajúcou z reformy.

O päť rokov neskôr je však situácia značne odlišná.

Na jednej strane počet návrhov na začatie prejudiciálneho konania podaných na Súdny dvor naďalej rástol a už niekoľko rokov sa prejavuje postupným predlžovaním dĺžky konaní, keďže pre Súdny dvor je ťažké prejednávať s rovnakou rýchlosťou ako v minulosti návrhy, ktoré sú nielen početnejšie, ale aj čoraz zložitejšie alebo citlivejšie.⁶

Na druhej strane je v súčasnosti reforma usporiadania súdneho systému Európskej únie zavŕšená. Od júla 2022 má Všeobecný súd skutočne dvoch sudcov za každý členský štát, teda celkovo päťdesiatštyri sudcov, a v posledných rokoch vykonal hĺbkovú úvahu o svojej vnútornej organizácii a metódach práce, ktorá viedla najmä k čiastočnej špecializácii komôr tohto súdu, proaktívnemu prístupu k vybavovaniu vecí a častejšiemu postúpeniu dôležitých alebo zložitých vecí rozšíreným rozhodovacím zloženiam

⁴ Pozri nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2015/2422 zo 16. decembra 2015, ktorým sa mení Protokol č. 3 o štatúte Súdného dvora Európskej únie (Ú. v. EÚ L 341, 24.12.2015, s. 14).

⁵ Správa predložená podľa článku 3 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2015/2422 zo 16. decembra 2015 (kurzíva doplnená). Táto správa, ktorá je dostupná vo všetkých úradných jazykoch Únie, je k dispozícii na internetovej stránke inštitúcie na tejto adrese: https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-01/sk_2018-01-12_08-43-52_629.pdf.

⁶ Zatiaľ čo v roku 2016 bolo Súdnemu dvoru predložených 470 návrhov na začatie prejudiciálneho konania, o tri roky neskôr ich počet stúpol na 641 a v roku 2021 na 567. Za rovnaké obdobie sa priemerná dĺžka prejednávania prejudiciálnych otázok zvýšila z 15 mesiacov v roku 2016 na 15,5 mesiaca v roku 2019 a na 16,7 mesiaca v roku 2021. K 30. septembru 2022 predstavoval počet návrhov na začatie prejudiciálneho konania podaných od začiatku roka 420, pričom priemerná dĺžka prejednávania prejudiciálnych otázok bola 17,3 mesiaca. Pokiaľ ide o podrobnejší prehľad konaní začatých na Súdnom dvore v období od 1. januára 2017 do 30. septembra 2022 a podiel návrhov na začatie prejudiciálneho konania, pozri tabuľku nachádzajúcu sa v prílohe č. 1 tohto návrhu.

pozostávajúcím z piatich sudcov. Tieto zmeny poskytujú Všeobecnému súdu dobré podmienky na to, aby mohol prejednávať a rozhodovať nielen väčší počet vecí,⁷ ale aj nové veci, ktoré nepatria výlučne do právomocí, ktoré mal doteraz.

Za týchto okolností sa Súdny dvor domnieva, že v záujme riadneho výkonu spravodlivosti treba využiť možnosť stanovenú v článku 256 ods. 3 prvom pododseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie a určiť v štatúte osobitné oblasti, v ktorých má Všeobecný súd rozhodovať o prejudiciálnych otázkach predložených podľa článku 267 tejto zmluvy (1). To je predmetom prvej časti tejto legislatívnej žiadosti, ktorá tiež v záujme väčšej právnej istoty spresňuje orgán zodpovedný za zabezpečenie dodržiavania rozdelenia právomoci medzi Súdny dvorom a Všeobecným súdom v oblasti prejudiciálnych otázok (2), a procesné záruky potrebné na optimálne prejednávanie návrhov na začatie prejudiciálneho konania prenesených na Všeobecný súd (3).

1. Osobitné veci, v ktorých má Všeobecný súd rozhodovať o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania

Ako vyplýva zo znenia článku 256 ods. 3 prvého pododseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie, právomoc Všeobecného súdu rozhodovať o prejudiciálnych otázkach predložených podľa článku 267 nie je všeobecnou právomocou, ktorá by zahŕňala všetky oblasti, na ktoré sa vzťahuje právo Únie. Jeho prejudiciálna právomoc sa má vykonávať v osobitných oblastiach, čo zo svojej podstaty predpokladá, že návrhy na začatie prejudiciálneho konania podané súdmi členských štátov sa budú týkať týchto oblastí a nenastolujú otázky horizontálnej povahy o výklade práva Únie alebo jeho platnosti.

Pri svojej úvahe o určení osobitných oblastí, v ktorých by Všeobecný súd mohol od Súdneho dvora prevziať prejudiciálnu právomoc, vychádzal Súdny dvor konkrétne zo štyroch kritérií alebo hlavných zásad.

Prvé z týchto kritérií sa týka potreby, aby oblasti prejednávané Všeobecným súdom boli jasne identifikovateľné zo znenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania a dostatočne oddeliteľné od ostatných oblastí upravených právom Únie tak, aby nevyvolávali pochybnosti o presnom rozsahu otázok položených vnútroštátnymi súdmi, a teda ani o právomoci Všeobecného súdu na ich prejednanie.

Druhé kritérium súvisí s identifikáciou oblastí, ktoré nastolujú málo zásadných otázok, a tretie kritérium súvisí s identifikáciou oblastí, v prípade ktorých už existuje významný základ v judikatúre Súdneho dvora, ktorým sa Všeobecný súd pri výkone svojej novej právomoci môže nechať viesť a ktorý dokáže zabrániť prípadnému riziku nekoherentnosti alebo roztrieštenosti judikatúry.

Napokon sa Súdny dvor zameril na identifikáciu oblastí, ktoré vedú k dostatočne veľkému počtu prejudiciálnych konaní na to, aby prenesenie návrhov na začatie

⁷ Toto konštatovanie, ktoré sa tiež zakladá na počte vecí predložených Všeobecnému súdu od prijatia nariadenia 2015/2422, nezohľadňuje prípadný nárast jeho pracovnej záťaže v súvislosti s vývojom legislatívnej a regulačnej činnosti Únie, najmä v oblasti digitalizácie.

prejudiciálneho konania v dotknutých oblastiach na Všeobecný súd malo reálny vplyv na pracovnú záťaž Súdneho dvora. Prenesenie len niekoľkých vecí – aj keby sa týkali osobitných oblastí – by totiž nevedlo k požadovanému zníženiu pracovnej záťaže Súdneho dvora.

Na tomto základe – a po vykonaní hĺbkovej analýzy príslušných štatistík týkajúcich sa vecí skončených Súdny dvorom v období od 1. januára 2017 do 30. septembra 2022⁸ – identifikoval Súdny dvor šesť oblastí, ktoré zodpovedajú vyššie uvedeným kritériám: spoločný systém dane z pridanej hodnoty, spotrebné dane, colný kódex a colné zaradenie tovarov v kombinovanej nomenklatúre, systém náhrad a pomoci cestujúcim a systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov.

Tieto oblasti, ktoré sú vymenované v odseku 1 nového článku 50b, ktorého zaradenie do štatútu sa navrhuje,⁹ sú totiž jasne vymedzené a dostatočne oddeliteľné od iných oblastí, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, sú upravené obmedzeným počtom aktov sekundárneho práva a ako vyplýva z vyššie uvedených štatistík, zriedkavo sa v nich vydávajú zásadné rozsudky, pretože z celkového počtu viac ako 630 vecí boli v posudzovanom období prejednávané veľkou komorou Súdneho dvora len tri. V týchto oblastiach bola tiež vytvorená rozsiahla judikatúra Súdneho dvora, čo by malo výrazne obmedziť riziká roztrieštenosti judikatúry.

Ak má prenesenie prejudiciálnej právomoci zo Súdneho dvora na Všeobecný súd, pokiaľ ide o rozhodovanie o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania podaných vo vyššie uvedených oblastiach, viesť k výraznému zníženiu pracovnej záťaže Súdneho dvora, keďže takéto návrhy predstavujú v priemere približne 20 % všetkých návrhov na začatie prejudiciálneho konania každoročne predložených Súdnemu dvoru, treba ešte spresniť pravidlá rozdelenia prejudiciálnej právomoci medzi Súdny dvorom a Všeobecným súdom a pravidlá prejednávania návrhov na začatie prejudiciálneho konania Všeobecným súdom. To je predmetom odsekov 2 a 3 článku 50b.

2. Jediný orgán zodpovedný za prijímanie návrhov na začatie prejudiciálneho konania a za zabezpečenie dodržiavania rozdelenia právomoci medzi Súdny dvorom a Všeobecným súdom v oblasti prejudiciálnych otázok

Keďže rozdelenie právomoci medzi Súdny dvorom a Všeobecným súdom v oblasti prejudiciálnych otázok sa riadi hmotnoprávnym kritériom a keďže návrhy na začatie prejudiciálneho konania môžu mať zmiešanú povahu a môžu obsahovať otázky týkajúce sa viacerých oblastí, je potrebné, aby sa samotné vnútroštátne súdy nemuseli zaoberať

⁸ Tieto štatistiky sú uvedené v prílohách č. 2 a 3 k tejto žiadosti.

⁹ Pozri článok 2 navrhovaného nariadenia.

otázkou, či ich návrh na začatie prejudiciálneho konania patrí do právomoci Súdneho dvora alebo Všeobecného súdu. Z dôvodu právnej istoty, ako aj rýchlosti konania sa preto v článku 50b ods. 2 štatútu spresňuje, že tak ako v súčasnosti sa všetky návrhy podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie podávajú na Súdny dvor a ten ich postúpi Všeobecnému súdu po tom, čo podľa postupu stanoveného vo svojom rokovacom poriadku overí, že tento návrh patrí výlučne do jednej alebo viacerých osobitných oblastí uvedených v článku 50b ods. 1 štatútu.

V tejto súvislosti je dôležité uviesť, že overenie, ktoré v tomto kontexte vykonáva Súdny dvor, nespočíva z hľadiska významu položených prejudiciálnych otázok v posúdení, či má byť vec predložená Všeobecnému súdu alebo ponechaná Súdnemu dvoru. Jediným cieľom tohto overenia je zabezpečiť dodržiavanie zásady prenesenia právomocí, keďže článok 256 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie nepriznáva Všeobecnému súdu nijakú právomoc rozhodovať o prejudiciálnych otázkach, ktoré nepatria do jednej alebo viacerých osobitných oblastí určených štatútom. Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý sa týka tak oblastí uvedených v článku 50b ods. 1 štatútu, ako aj oblastí, na ktoré sa tento článok nevzťahuje, bude preto prejednaný Súdnym dvorom, zatiaľ čo návrh týkajúci sa výlučne jednej alebo viacerých oblastí uvedených v tomto článku bude automaticky postúpený Všeobecnému súdu bez ohľadu na význam veci alebo dôležitosť položených otázok.

Je zrejmé, že postúpením návrhu na začatie prejudiciálneho konania Všeobecnému súdu nie je dotknutá možnosť Všeobecného súdu vrátiť vec Súdnemu dvoru, ak sa domnieva, že si vec „vyžaduje zásadné rozhodnutie, ktoré by mohlo ovplyvniť jednotu alebo vnútorný súlad práva Únie“, alebo možnosť samotného Súdneho dvora preskúmať rozhodnutie vydané Všeobecným súdom, „ak existuje vážne nebezpečenstvo, že by rozhodnutie malo dopad na jednotu alebo vnútorný súlad práva Únie“¹⁰. Takéto preskúmanie by však malo mať výnimočnú povahu. Keďže podaním návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor dochádza k prerušeniu konania prebiehajúceho na vnútroštátnom súde až do odpovede Súdneho dvora alebo Všeobecného súdu na otázky položené týmto vnútroštátnym súdom, malo by mať prejednanie návrhu Všeobecným súdom v zásade konečnú povahu.

V tejto súvislosti a s cieľom podporiť jednotný prístup pri prejednávaní návrhov na začatie prejudiciálneho konania Súdnym dvorom a Všeobecným súdom sa uvedené súdy v rámci prípravy tejto legislatívnej žiadosti domnievajú, že vnútroštátnym súdom, ako aj účastníkom konania vo veci samej a subjektom oprávneným podľa článku 23 štatútu je potrebné poskytnúť viaceré procesné záruky.

3. Procesné záruky potrebné na zabezpečenie totožného prístupu Súdneho dvora a Všeobecného súdu v rámci prejednávania návrhov na začatie prejudiciálneho konania

¹⁰ Pozri v tejto súvislosti znenie článku 256 ods. 3 druhého a tretieho pododseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Do štatútu tak boli vložené tri procesné záruky.

Po prvé článok 50b ods. 3 prvá veta štatútu stanovuje, že Všeobecný súd prideli návrhy na začatie prejudiciálneho konania komorám určeným na tento účel. Takéto určenie komôr – ktoré nie je Všeobecnému súdu neznáme, keďže sa už úspešne uplatnilo v rámci prejednávania vecí v oblasti verejnej služby a duševného vlastníctva – by malo Všeobecnému súdu uľahčiť prevzatie tohto nového typu vecí a zároveň podporiť väčší vnútorný súlad v rámci prejednávania návrhov na začatie prejudiciálneho konania v dotknutých osobitných oblastiach, keďže všetky budú prejednané tou istou alebo tými istými komorami Všeobecného súdu.

Druhá záruka spočívajúca v tom, aby prístup Súdneho dvora a Všeobecného súdu v rámci prejednávania návrhov na začatie prejudiciálneho konania bol z procesného hľadiska totožný, ktorá je zakotvená v článku 50b ods. 3 druhej vete štatútu, vyplýva z toho, že Všeobecný súd určí generálneho advokáta v každej prejudiciálnej veci, ktorú bude prejednávať. Rovnako ako na Súdnom dvore toto určenie nebude znamenať systematické prednášanie návrhov v takýchto veciach, keďže podľa článku 20 piateho odseku štatútu – ktorý sa na Všeobecný súd uplatňuje na základe článku 53 prvého odseku štatútu – sa môže o veci rozhodnúť bez návrhu generálneho advokáta, ak sa vo veci nenastoluje žiadna nová právna otázka, ale bude prispievať k správnosti analýzy vykonanej týmto súdom, keďže aj v tomto prípade bude mať každá vec výhodu dvojitej kontroly vzhľadom na to, že štúdium spisu vykonané určeným generálnym advokátom môže vhodne doplniť, spresniť alebo obohatiť analýzu vykonanú sudcom spravodajcom v jeho predbežnej správe.

Napokon, keďže niektoré návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ale aj iné veci si môžu zaslúžiť pozornosť viac ako piatich sudcov, táto legislatívna žiadosť predpokladá zmenu článku 50 štatútu s cieľom poskytnúť Všeobecnému súdu možnosť zasadať v stredne veľkom rozhodovacom zložení s počtom sudcov väčším ako v komore zloženej z piatich sudcov a menším ako vo veľkej komore zloženej z pätnástich sudcov. Veľká komora Všeobecného súdu by totiž nemala zasadať, aby rozhodovala o prejudiciálnych otázkach predložených Všeobecnému súdu, keďže na jednej strane veci vyžadujúce zásadné rozhodnutie, ktoré zvyčajne patria do právomoci veľkej komory, by mali byť postúpené Súdnomu dvoru podľa článku 256 ods. 3 druhého pododseku ZFEÚ, a na druhej strane z dôvodu počtu sudcov veľkej komory by sa sudcovia, ktorí nie sú členmi komôr určených na tento účel, mohli dostať do situácie, že budú rozhodovať v prejudiciálnom konaní, čo by mohlo oslabiť záruku stanovenú v článku 50b ods. 3 prvej vete štatútu. Článok 50 tretí odsek v tejto súvislosti stanovuje, že Rokovací poriadok Všeobecného súdu upravuje zloženie komôr, ako aj okolnosti a podmienky, za ktorých Všeobecný súd zasadať v týchto rôznych rozhodovacích zloženiach.

Všetky uvedené opatrenia by mali Všeobecnému súdu umožniť čo najlepšie spravovať túto novú právomoc a zároveň podporovať jednotný výklad a uplatňovanie práva Únie

bez ohľadu na to, ktorý súd má rozhodovať o návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

II. Rozšírenie mechanizmu predchádzajúceho prijatia odvolaní na Súdnom dvore

Hoci prvá časť tejto žiadosti o zmenu štatútu je pomerne inovatívna, druhá časť má obmedzenejší rozsah. Jej cieľom je len zahrnúť do pôsobnosti mechanizmu predchádzajúceho prijatia odvolaní odvolania proti rozsudkom alebo uzneseniam Všeobecného súdu týkajúcim sa rozhodnutí nezávislých odvolacích orgánov pôsobiacich v orgánoch, úradoch alebo agentúrach Európskej únie, ktoré už existovali v čase nadobudnutia účinnosti uvedeného mechanizmu 1. mája 2019, ale neboli uvedené v článku 58a štatútu, a rozšíriť mechanizmus predchádzajúceho prijatia na odvolania podané proti rozhodnutiam Všeobecného súdu vydaným na základe arbitrážnych doložiek.

Keď sa v roku 2019 zaviedol mechanizmus predchádzajúceho prijatia odvolaní, vzťahoval sa na odvolania proti rozhodnutiam Všeobecného súdu týkajúcim sa rozhodnutí nezávislých odvolacích orgánov štyroch úradov alebo agentúr Únie výslovne uvedených v článku 58a prvom odseku štatútu¹¹, ako aj na odvolania proti rozhodnutiam Všeobecného súdu týkajúcim sa rozhodnutia nezávislého odvolacieho orgánu zriadeného po 1. máji 2019 v rámci ktoréhokoľvek iného úradu alebo agentúry Únie, ktorý musí vo veci konať predtým, ako sa môže podať žaloba na Všeobecný súd. K 1. máju 2019 však už existovali ďalšie orgány, úrady alebo agentúry Únie, v ktorých takisto pôsobí nezávislý odvolací orgán a ktoré sa nenachádzajú na zozname úradov a agentúr Únie uvedených v prvom odseku článku 58a štatútu. Ako príklad sa uvádzajú Železničná agentúra Európskej únie, Európsky orgán pre bankovníctvo, Európsky orgán pre cenné papiere a trhy a Agentúra Európskej únie pre spoluprácu regulačných orgánov v oblasti energetiky.

Keďže neexistuje žiadny osobitný dôvod, prečo by nemali byť zahrnuté do uvedeného zoznamu, v záujme väčšej koherentnosti sa preto navrhuje zmeniť článok 58a štatútu s cieľom doplniť tieto orgány, úrady alebo agentúry, ktoré existovali k 1. máju 2019, do zoznamu štyroch orgánov, ktoré sú už uvedené v tomto článku, a aj v tomto prípade stanoviť, že predchádzajúcemu prijatiu Súdny dvorom podliehajú odvolania podané proti rozhodnutiam Všeobecného súdu týkajúcim sa rozhodnutí, ktoré vydali ich nezávislé odvolacie orgány alebo jeden z nich. V súlade s odsek 3 článku 58a sa preto odvolanie úplne alebo sčasti prijme len vtedy, ak vyvoláva dôležitú otázku, pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie.

V rovnakom duchu Súdny dvor navrhuje rozšíriť pôsobnosť mechanizmu predchádzajúceho prijatia odvolaní aj na odvolania proti rozhodnutiam Všeobecného

¹¹ Ide o Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Úrad Spoločenstva pre odrody rastlín, Európsku chemickú agentúru a Agentúru Európskej únie pre bezpečnosť leteckého letectva.

súdu, ktoré sa týkajú plnenia zmluvy uzavretej Úniou alebo v jej mene a obsahujú arbitrážnu doložku v zmysle článku 272 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Na rozdiel od vecí uvedených v odseku 1 článku 58a veci predložené Všeobecnému súdu na základe arbitrážnej doložky obsiahnutej vo verejnoprávnej alebo súkromnoprávnej zmluve uzavretej v mene Únie neboli pred predložením na preskúmanie Všeobecnému súdu predmetom predchádzajúceho preskúmania nezávislým odvolacím orgánom, ale vyžadujú iba to, aby Všeobecný súd uplatnil vnútroštátne právo, na ktoré odkazuje arbitrážna doložka, na meritum sporu, a nie právo Únie. Keďže odvolania podané v tejto oblasti teda v zásade nemôžu vyvolávať dôležité otázky, pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie, Súdny dvor predpokladá, že sa na ne bude vzťahovať rovnaký mechanizmus ako na odvolania proti rozhodnutiam Všeobecného súdu týkajúcim sa rozhodnutí vyššie uvedených odvolacích orgánov.

Zoznam príloh:

1. Veci začaté na Súdnom dvore v období od 1. januára 2017 do 30. septembra 2022 – Rozdelenie podľa povahy vecí
2. Veci skončené Súdny dvorom v období od 1. januára 2017 do 30. septembra 2022 – Rozdelenie podľa povahy vecí
3. Prejudiciálne veci skončené Súdny dvorom v období od 1. januára 2017 do 30. septembra 2022 v osobitných oblastiach uvedených v legislatívnej žiadosti

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ, Euratom) 2022/...

z/zo ...,

ktorým sa mení Protokol č. 3 o štatúte Súdneho dvora Európskej únie

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 256 ods. 3 a článok 281 druhý odsek,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, a najmä na jej článok 106a ods. 1,

so zreteľom na žiadosť Súdneho dvora z 30. novembra 2022,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej komisie z/zo ...,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) V nadväznosti na výzvu Európskeho parlamentu a Rady zo 16. decembra 2015¹² predložil Súdny dvor 14. decembra 2017 správu Európskemu parlamentu, Rade a Komisii o prípadných zmenách v rozdelení právomoci rozhodovať o prejudiciálnych otázkach v zmysle článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Hoci sa Súdny dvor v tejto správe domnieval, že k tomuto poslednému uvedenému dátumu nebolo opodstatnené navrhnuť zmeny, pokiaľ ide o prejednávanie návrhov na začatie prejudiciálneho konania predložených na základe uvedeného článku 267, napriek tomu v tej istej správe zdôraznil, že neskoršie prenesenie právomoci na Všeobecný súd v oblasti prejudiciálnych otázok nemožno vylúčiť v určitých osobitných oblastiach, ak sa počet a zložitosť návrhov na začatie prejudiciálneho konania, ktoré boli predložené Súdnemu dvoru, natoľko zmení, že si to vyžiada riadny výkon spravodlivosti. Takéto prenesenie navyše zodpovedá vôli autorov Zmluvy z Nice, ktorí chceli posilniť efektívnosť súdneho systému Únie tým, že stanovili možnosť zapojenia Všeobecného súdu do prejednávania takýchto návrhov.

(2) Štatistiky Súdneho dvora poukazujú na skutočnosť, že tak počet prebiehajúcich prejudiciálnych konaní, ako aj priemerná dĺžka ich prejednávania sa zvyšujú. Táto situácia súvisí nielen s vysokým počtom návrhov na začatie prejudiciálneho

¹² Pozri článok 3 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2015/2422 zo 16. decembra 2015, ktorým sa mení Protokol č. 3 o štatúte Súdneho dvora Európskej únie (Ú. v. EÚ L 341, 24.12.2015, s. 14).

konania, ktoré sú každoročne Súdnu dvoru predložené, ale aj s veľkou zložitou a osobitnou citlivosťou čoraz väčšieho počtu otázok predložených uvedenému súdu. Na to, aby Súdny dvor mohol naďalej plniť svoju úlohu, treba v záujme riadneho výkonu spravodlivosti využiť možnosť stanovenú v článku 256 ods. 3 prvom pododseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie a preniesť na Všeobecný súd právomoc rozhodovať o prejudiciálnych otázkach podľa článku 267 uvedenej Zmluvy v osobitných oblastiach ustanovených štatútom.

(3) Všeobecný súd je v súčasnosti schopný zvládnuť nárast pracovnej záťaže vyplývajúcej z tohto prenesenia právomoci vďaka zdvojnásobeniu počtu svojich sudcov a opatreniam prijatým v kontexte reformy usporiadania súdneho systému Únie vyplývajúcej z nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2015/2422¹³. Vzhľadom však na to, že pracovná záťaž Všeobecného súdu úzko súvisí s vývojom činnosti Únie, treba sa ubezpečiť, že bude môcť naďalej v plnom rozsahu vykonávať svoje súdne preskúmanie vo vzťahu k orgánom, úradom a agentúram Únie, a v prípade potreby bude môcť zvýšiť počet svojich zamestnancov.

(4) Z dôvodu právnej istoty musia byť oblasti, v ktorých sa Všeobecnému súdu priznáva prejudiciálna právomoc, jasne vymedzené a dostatočne oddeliteľné od iných oblastí. V týchto oblastiach musel byť navyše vytvorený významný základ v judikatúre Súdneho dvora, ktorým sa Všeobecný súd môže nechať viesť pri výkone svojej prejudiciálnej právomoci.

(5) Okrem toho sa musia ustanoviť osobitné oblasti s prihliadnutím na potrebu odľahčiť Súdny dvor od preskúmania dostatočne veľkého počtu prejudiciálnych konaní na to, aby to malo reálny vplyv na jeho pracovnú záťaž.

(6) Spoločný systém dane z pridanej hodnoty, spotrebné dane, colný kódex a colné zaradenie tovarov v kombinovanej nomenklatúre spĺňajú všetky vyššie uvedené kritériá, aby sa mohli považovať za osobitné oblasti v zmysle článku 256 ods. 3 prvého pododseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

(7) To isté platí pre systém náhrad a pomoci cestujúcim, ako aj systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov. Okrem toho, že tieto dve oblasti tiež spĺňajú vyššie uvedené kritériá, Všeobecný súd je úplne spôsobilý rozhodovať o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania v týchto oblastiach, keďže ich skutkový a technický kontext do značnej miery určuje užitočný výklad príslušných ustanovení práva Únie.

¹³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2015/2422 zo 16. decembra 2015, ktorým sa mení Protokol č. 3 o štatúte Súdneho dvora Európskej únie (Ú. v. EÚ L 341, 24.12.2015, s. 14).

(8) Vzhľadom na hmotnoprávne kritérium uplatniteľné na rozdelenie právomoci v oblasti prejudiciálneho konania medzi Súdny dvorom a Všeobecným súdom je z dôvodu právnej istoty a rýchlosti konania potrebné, aby sa samotné vnútroštátne súdy nemuseli zaoberať tým, ktorý súd Únie má právomoc prejednať návrh na začatie prejudiciálneho konania. Každý návrh na začatie prejudiciálneho konania sa preto musí podať na jediný orgán, a to Súdny dvor, ktorý v súlade s pravidlami, ktoré budú spresnené v jeho rokovacom poriadku, určí, či návrh patrí výlučne do jednej alebo viacerých osobitných oblastí určených štatútom Súdneho dvora Európskej únie a či ho má teda prejednať Všeobecný súd. Súdny dvor bude mať aj naďalej právomoc rozhodovať o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania, ktoré aj keď môžu patriť do uvedených osobitných oblastí, sa týkajú aj iných oblastí, keďže článok 256 ods. 3 prvý pododsek Zmluvy o fungovaní Európskej únie nestanovuje možnosť preniesť na Všeobecný súd prejudiciálnu právomoc v iných než osobitných oblastiach.

(9) S cieľom poskytnúť vnútroštátnym súdom a subjektom oprávneným podľa článku 23 štatútu rovnaké záruky, aké poskytuje Súdny dvor, Všeobecný súd prijme procesné ustanovenia rovnocenné tým, ktoré uplatňuje Súdny dvor na prejednávanie návrhov na začatie prejudiciálneho konania, najmä pokiaľ ide o určenie generálneho advokáta.

(10) Vzhľadom na osobitosti prejudiciálneho konania v porovnaní s priamymi žalobami, v prípade ktorých má Všeobecný súd právomoc, je potrebné pridelovať návrhy na začatie prejudiciálneho konania komorám Všeobecného súdu určeným na tento účel.

(11) Okrem toho s cieľom zachovať najmä koherentnosť prejudiciálnych rozhodnutí vydaných Všeobecným súdom a v záujme riadneho výkonu spravodlivosti by malo byť ustanovené stredne veľké rozhodovacie zloženie s počtom sudcov väčším ako v komore zloženej z piatich sudcov a menším ako vo veľkej komore.

(12) Zo štatistík Súdneho dvora vyplýva aj vysoký počet odvolaní proti rozhodnutiam Všeobecného súdu. S cieľom zachovať efektívnosť odvolacieho konania a umožniť Súdnemu dvoru sústrediť sa na odvolania, ktoré vyvolávajú dôležité právne otázky, je potrebné rozšíriť mechanizmus predchádzajúceho prijatia odvolaní, pričom by sa malo zabezpečiť dodržiavanie požiadaviek vyplývajúcich z účinnej súdnej ochrany.

(13) Z tohto hľadiska je na jednej strane vhodné rozšíriť tento mechanizmus na odvolania, ktorých predmetom je rozhodnutie Všeobecného súdu týkajúce sa rozhodnutia nezávislého odvolacieho orgánu pôsobiaceho v orgáne, úrade alebo agentúre Únie, ktorý k 1. máju 2019 takýto nezávislý odvolací orgán mal, ale nie je zatiaľ uvedený v článku 58a štatútu Súdneho dvora Európskej únie. Takéto odvolania sa totiž týkajú vecí, v ktorých sa už uplatňovalo dvojstupňové preskúmanie, najskôr nezávislým

odvolacím orgánom a následne Všeobecným súdom, takže právo na účinnú súdnu ochranu je plne zaručené.

(14) Na druhej strane je potrebné rozšíriť uvedený mechanizmus aj na spory týkajúce sa plnenia zmlúv obsahujúcich arbitrážnu doložku v zmysle článku 272 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Tieto spory totiž vyžadujú iba to, aby Všeobecný súd uplatnil vnútroštátne právo, na ktoré odkazuje arbitrážna doložka, na meritum sporu, a teda v zásade nenastolujú žiadne dôležité otázky, pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie.

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Článok 50 Protokolu č. 3 o štatúte Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „štatút“) sa nahrádza takto:

„Všeobecný súd zasadá v komorách zložených z troch alebo piatich sudcov. Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedov komôr. Predsedovia komôr zložených z piatich sudcov sú volení na tri roky. Opätovne zvolení môžu byť iba raz.

Všeobecný súd môže zasadať vo veľkej komore, v stredne veľkej komore s počtom sudcov väčším ako v komore zloženej z piatich sudcov a menším ako vo veľkej komore, alebo ako samosudca.

Rokovací poriadok upravuje zloženie komôr, ako aj prípady a podmienky, za ktorých Všeobecný súd zasadá v týchto rôznych rozhodovacích zloženiach.“

Článok 2

Do štatútu sa vkladá nasledujúci článok, ktorý znie takto:

„Článok 50b

1. Všeobecný súd má právomoc rozhodovať o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania podaných podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ktoré sa týkajú výlučne jednej alebo viacerých týchto osobitných oblastí:

- spoločný systém dane z pridanej hodnoty,
- spotrebné dane,
- colný kódex a colné zaradenie tovarov v kombinovanej nomenklatúre,
- systém náhrad a pomoci cestujúcim,
- systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov.

2. Každý návrh podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa podáva na Súdny dvor. Súdny dvor postúpi návrh na začatie prejudiciálneho konania Všeobecnému súdu po tom, čo podľa postupu stanoveného v jeho rokovacom poriadku overí, že tento návrh patrí výlučne do jednej alebo viacerých oblastí uvedených v odseku 1.

3. Návrhy na začatie prejudiciálneho konania predložené Všeobecnému súdu sa podľa postupu stanoveného v jeho rokovacom poriadku pridelia komorám určeným na tento účel. V týchto veciach sa určí generálny advokát podľa postupu stanoveného v rokovacom poriadku.“

Článok 3

Článok 58a štatútu sa nahrádza takto:

„1. Predchádzajúcemu prijatiu Súdnym dvorom podlieha odvolanie podané proti rozhodnutiu Všeobecného súdu týkajúcemu sa rozhodnutia nezávislého odvolacieho orgánu niektorého z týchto orgánov, úradov alebo agentúr Únie:

- a) Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo;
- b) Úrad Spoločenstva pre odrody rastlín;
- c) Európska chemická agentúra;
- d) Agentúra Európskej únie pre bezpečnosť letectva;
- e) Agentúra Európskej únie pre spoluprácu regulačných orgánov v oblasti energetiky;
- f) Jednotná rada pre riešenie krízových situácií;
- g) Európsky orgán pre bankovníctvo;
- h) Európsky orgán pre cenné papiere a trhy;
- i) Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov;
- j) Železničná agentúra Európskej únie.

2. Postup uvedený v odseku 1 sa uplatní aj na odvolania proti:

– rozhodnutiam Všeobecného súdu týkajúcim sa rozhodnutia nezávislého odvolacieho orgánu zriadeného po 1. máji 2019 v rámci ktoréhokolvek iného orgánu, úradu alebo agentúry Únie, ktorý musí vec prejednať predtým, ako sa môže podať žaloba na Všeobecný súd,

– rozhodnutiam Všeobecného súdu týkajúcim sa plnenia zmluvy obsahujúcej arbitrážnu doložku v zmysle článku 272 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

3. Odvolanie sa prijme – sčasti alebo úplne – podľa postupu stanoveného v rokovacom poriadku, ak vyvoláva dôležitú otázku, pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie.

4. Rozhodnutie o tom, či sa má odvolanie prijať, musí byť odôvodnené a uverejní sa.“

Článok 4

1. Návrhy na začatie prejudiciálneho konania podané podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, o ktorých prebieha na Súdnom dvore konanie k prvému dňu mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia, prejednáva Súdny dvor.

2. Na odvolania proti rozhodnutiam Všeobecného súdu týkajúcim sa rozhodnutia odvolacieho orgánu niektorého z orgánov, úradov alebo agentúr Únie uvedených v článku 58a ods. 1 písm. e) až j), a na odvolania uvedené v článku 58a ods. 2 druhej zarážke, o ktorých prebieha na Súdnom dvore konanie v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, sa nevzťahuje mechanizmus predchádzajúceho prijatia odvolaní.

Článok 5

Toto nariadenie nadobúda účinnosť prvým dňom mesiaca, ktorý nasleduje po mesiaci jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

Príloha č. 1

Veci začaté na Súdnom dvore v období od 1. januára 2017 do 30. septembra 2022

Rozdelenie podľa povahy vecí

	2017	%	2018	%	2019	%	2020	%	2021	%	2022 ⁽¹⁾	%
Návrhy na začatie prejudiciálneho konania	533	72,1 %	568	66,9 %	641	66,4 %	557	75,6 %	567	67,7 %	420	66,7 %
Priame žaloby	46	6,2 %	63	7,4 %	41	4,2 %	38	5,2 %	29	3,5 %	28	4,4 %
Odvolaania ⁽²⁾	147	19,9 %	199	23,4 %	266	27,5 %	131	17,8 %	232	27,7 %	174	27,6 %
Žiadosti o stanovisko	1	0,1 %		0,0 %	1	0,1 %	1	0,1 %		0,0 %		0,0 %
Osobitné konania ⁽³⁾	12	1,6 %	19	2,2 %	17	1,8 %	10	1,4 %	10	1,2 %	8	1,3 %
Spolu	739		849		966		737		838		630	

⁽¹⁾ Veci začaté v období od 1. januára 2022 do 30. septembra 2022.

⁽²⁾ Táto položka zahŕňa tak odvolania podané na základe článku 56 Protokolu o štatúte Súdneho dvora Európskej únie, ako aj odvolania týkajúce sa predbežných opatrení alebo vedľajšieho účastníctva uvedené v článku 57 toho istého protokolu.

⁽³⁾ „Za „osobitné konania“ sa považujú: právna pomoc, určenie výšky trov konania, oprava, návrh na doplnenie rozhodnutia, návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, návrh tretej osoby na zmenu rozhodnutia, výklad, obnova konania, preskúmanie návrhu prvého generálneho advokáta na preskúmanie rozhodnutia Všeobecného súdu, konanie o nariadení zákazu nakladať s majetkom a konania vo veci imunity.

Príloha č. 2

Veci skončené Súdnyim dvorom v období od 1. januára 2017 do 30. septembra 2022

Rozdelenie podľa povahy vecí ⁽¹⁾

	2017	%	2018	%	2019	%	2020	%	2021	%	2022 (2)	%
Návrhy na začatie prejudiciálneho konania	447	63,9 %	520	68,4 %	601	69,5 %	534	67,4 %	547	70,9 %	382	68,0 %
Priame žaloby	37	5,3 %	60	7,9 %	42	4,9 %	37	4,7 %	30	3,9 %	32	5,7 %
Odvolaania ⁽³⁾	198	28,3 %	165	21,7 %	210	24,3 %	204	25,8 %	183	23,7 %	142	25,3 %
Žiadosti o stanovisko	3	0,4 %		0,0 %	1	0,1 %		0,0 %	1	0,1 %	1	0,2 %
Osobitné konania ⁽⁴⁾	14	2,0 %	15	2,0 %	11	1,3 %	17	2,1 %	11	1,4 %	5	0,9 %
Spolu	699		760		865		792		772		562	

⁽¹⁾ Uvedené číselné údaje (hrubé číselné údaje) uvádzajú celkový počet vecí bez ohľadu na spojenie vecí z dôvodu ich vzájomnej súvislosti (jedno číslo vecí = jedna vec).

⁽²⁾ Veci skončené v období od 1. januára 2022 do 30. septembra 2022.

⁽³⁾ Táto položka zahŕňa tak odvolania podané na základe článku 56 Protokolu o štatúte Súdneho dvora Európskej únie, ako aj odvolania týkajúce sa predbežných opatrení alebo vedľajšieho účasti uvedené v článku 57 toho istého protokolu.

⁽⁴⁾ „Za „osobitné konania“ sa považujú: právna pomoc, určenie výšky trov konania, oprava, návrh na doplnenie rozhodnutia, návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, návrh tretej osoby na zmenu rozhodnutia, výklad, obnova konania, preskúmanie návrhu prvého generálneho advokáta na preskúmanie rozhodnutia Všeobecného súdu, konanie o nariadení zákazu nakladať s majetkom a konania vo veci imunity.

Príloha č. 3

Prejudiciálne veci skočené Súdnym dvorom v období od 1. januára 2017 do 30. septembra 2022 v osobitných oblastiach uvedených v legislatívnej žiadosti

Tabuľka č. 1: Počet dotknutých vecí*

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	Spolu
Daň z pridanej hodnoty	53	47	53	50	51	32	286
Spotrebné dane	5	3	4	3	5	5	25
Colný kódex	11	0	7	4	6	2	30
Colné zaradenie	5	6	6	7	7	1	32
Systém náhrad a pomoci cestujúcim	24	64	28	39	63	19	237
Emisné kvóty skleníkových plynov	3	5	3	3	6	1	21
	101	125	101	106	138	60	631

* Ak sa niektoré veci týkajú viacerých osobitných oblastí, sú samozrejme uvedené len raz, pričom sú zaradené do stĺpca, ktorý je príslušný pre hlavnú oblasť, ktorej sa týkajú.

Tabuľka č. 2: Percentuálny podiel, ktorý predstavujú veci skončené v osobitných oblastiach v porovnaní s celkovým počtom prejudiciálnych vecí skončených počas dotknutého roka

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	Spolu
Počet vecí v osobitných oblastiach uvedených v legislatívnej žiadosti	101	125	101	106	138	60	631
Celkový počet skončených prejudiciálnych vecí	447	520	601	534	547	382	3 031
	22,60 %	24,04 %	16,81 %	19,85 %	25,23 %	15,71 %	20,82 %

Tabuľka č. 3: Procesné vybavenie týchto vecí počas dotknutého roka

	Celkový počet vecí	Rozhodovacie zloženie*			Návrhy
		Veľká komora	Päťčlenná komora	Trojčlenná komora	
Daň z pridanej hodnoty	286	2	113	139	113
Spotrebné dane	25	0	12	8	8
Colný kódex	30	0	17	11	14
Colné zaradenie	32	0	0	29	2
Systém náhrad a pomoci cestujúcim	237	1	43	20	16
Emisné kvóty skleníkových plynov	21	0	11	7	10
	631	3	196	214	163

* Rozdiel medzi celkovým počtom vecí patriacich do jednej oblasti a súčtom vecí skončených jednotlivými rozhodovacími zloženiami sa v podstate vysvetľuje vyňatím niektorých vecí, ktoré boli skončené uznesením predsedu o výmaze.